

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji

<https://poszukiwania.ipn.gov.pl/bbp/aktualnosci/1662,Zidentyfikowani.html>
2022-08-15, 00:27

Zidentyfikowani

Edward Bukowski, pseud. „Mruk”, „Gruby”, „Cichy”

Urodził się 4 maja 1923 r. w miejscowości Biadaczka w powiecie lubartowskim. W okresie okupacji służył w Oddziale Specjalnym Batalionów Chłopskich Jana Flisiaka „Chłopskiego” podporządkowanym od sierpnia 1944 r. AK. Po wojnie kontynuował działalność konspiracyjną w strukturach Zrzeszenia WiN walcząc m.in. oddziale kpt. Stanisława Łukasika „Rysia”, wchodzącym w skład zgrupowania dowodzonego przez mjr. Hieronima Dekutowskiego „Zaporę”. 10 czerwca 1951 r. został otoczony we wsi Lipniak w powiecie lubelskim. Ciężko rannego w czasie walki poddano brutalnemu śledztwu. Został skazany na karę śmierci, którą wykonano 12 stycznia 1954 r. na Zamku w Lublinie. Szczątki Edwarda Bukowskiego odnaleziono w październiku 2017 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał stryjeczny wnuk Pan Jarosław Bukowski.

Ignacy Długołęcki, pseud. „Jerzy”

Urodził się 30 lipca 1928 r. w miejscowości Stara Wieś w powiecie ostrołęckim. W sierpniu 1947 r. wstąpił do oddziału Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Brał udział w akcjach zbrojnych na posterunki MO oraz wymierzonych przeciwko funkcjonariuszom UB. W lipcu

1948 r. w trakcie starcia z oddziałem wojska w okolicy wsi Jaciążek został postrzelony i aresztowany. Skazano go na karę śmierci, którą wykonano 5 marca 1949 r. w więzieniu mokotowskim przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Szczątki Ignacego Długołęckiego zostały odnalezione w sierpniu 2012 r. w wyniku prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostra Pani Genowefa Szmalc.

Zofia Ginter, pseud. „Baśka”

Urodziła się 14 grudnia 1907 r. w Białymstoku. W okresie okupacji niemieckiej zaangażowała się w działalność konspiracyjną jako telegrafistka oraz łączniczka Obszaru AK Białystok. Została zatrzymana przez żandarmerię niemiecką w lipcu 1942 r. we własnym mieszkaniu, które było jednym z lokali konspiracyjnych. Trafiła do więzienia w Białymstoku. Rozstrzelano ją 5 listopada 1942 r., wraz z 24 Polakami, w odwecie za działania polskiego podziemia. Szczątki Zofii Ginter zostały odnalezione w maju 2014 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

Notę identyfikacyjną odebrał Dyrektor Oddziału IPN w Białymstoku Pan Piotr Kardela.

Zygmunt Góralski pseud. „Chmura”

Urodził się 10 kwietnia 1930 r. w Żninie. Od kwietnia 1949 r. był strażnikiem w więzieniu w Wągrowcu. Jednocześnie w maju 1950 r. przystąpił do organizacji antykomunistycznej - Pierwszy Pluton Szturmowy AK Ziemi Wielkopolskiej, działającej na terenie Wągrowca i Chodzieży. W czerwcu 1950 roku umożliwił ucieczkę z więzienia dwóm osadzonym m.in. za nielegalne posiadanie broni. Wspólnie zbiegli do lasu w okolicy Żnina, jednakże nie udało im się przyłączyć do oddziału partyzanckiego. Zygmunt Góralski został aresztowany 19 maja 1952 r. i skazany na karę śmierci.

Wyrok wykonano 30 marca 1953 r. w więzieniu w Poznaniu. Szczątki Zygmunta Góralskiego zostały odnalezione w lipcu 2017 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Miłostowo w Poznaniu.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał brat Pan Wacław Góralski.

Stanisława Gwoździej pseud. „Sława”

Urodziła się 24 czerwca 1916 r. w Białymstoku. Po ukończeniu Państwowego Żeńskiego Gimnazjum im. Anny Jabłonowskiej pracowała jako urzędniczka. Jej narzeczony por. Franciszek Majewski zginął w Katyniu. „Sława” zaangażowała się w działalność konspiracyjną pełniąc funkcję łączniczki. Została zatrzymana przez żandarmerię niemiecką w lipcu 1942 r. i osadzona w więzieniu w Białymstoku, gdzie 5 listopada 1942 r., wraz z 24 Polakami, została rozstrzelana w odwecie za działania polskiego podziemia. Szczątki Stanisławy Gwoździej zostały odnalezione w maju 2014 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostrzenica Pani Anna Milewska-Romańska.

Bronisław Klimczak pseud. „Sokół”

Urodził się 28 sierpnia 1913 r. w Rędzinach w powiecie częstochowskim. Do wybuchu wojny służył w wojsku. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 r., a od listopada 1939 r. prowadził działalność konspiracyjną w Polskim Związku Wojskowym. Aresztowany przez Gestapo, był więźniem obozów koncentracyjnych na Majdanku, Gross-Rosen oraz w Litomierzycach w Czechach. W maju 1945 r. powrócił do Polski i zamieszkał w Słupsku. Od września do grudnia 1945 pełnił funkcję komendanta I posterunku MO. Został aresztowany w listopadzie 1949 r. pod zarzutem współpracy z wywiadem francuskim i skazany na karę śmierci. Wyrok wykonano 12 grudnia 1950 r. w więzieniu w Kielcach. Szczątki Bronisława Klimczaka zostały odnalezione

w listopadzie 2016 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu „Piaski” w Kielcach.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał bratanek Pan Jerzy Klimczak.

Jan Kmiołek pseud. „Wir”, „Fala”, „Mazurek”

Urodził się 23 lutego 1919 r. w miejscowości Rząśnik w powiecie wyszkowskim. Jesienią 1941 r. wstąpił do ZWZ-AK w obwodzie Pułtusk. Po zakończeniu okupacji niemieckiej kontynuował działalność konspiracyjną w Obwodzie Ostrów Mazowiecka Zrzeszenia WiN, a od 1948 r. w XV Okręgu NZW. Brał udział m.in. w akcji na więzienie w Pułtusku w listopadzie 1946 r. w wyniku której uwolniono ponad 70 więźniów. W lipcu 1949 r. rozpoczął samodzielne dowodzenie oddziałem operującym na terenie północnego Mazowsza. W latach 1947 – 1951 oddział Jana Kmiołka przeprowadził ok. 100 akcji zbrojnych. Został aresztowany 27 sierpnia 1951 r. w Katowicach i skazany na 28 krotną karę śmierci, którą wykonano 7 sierpnia 1952 r. w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Szczątki Jana Kmiołka zostały odnalezione w maju 2017 r. podczas prac prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał bratanek Pan Jan Kmiołek.

Stefan Komar

Urodził się w 15 lipca 1904 r. w Radomiu. Podoficer Korpusu Ochrony Pogranicza. Pełnił służbę w jednostkach wchodzących w skład Brygady KOP „Wołyń”. W 1939 r. dowodził strażnicą „Pohost” kompanii granicznej KOP „Dołhinów”. Po agresji sowieckiej we wrześniu 1939 r. strażnica została zaatakowana przez 14 Oddział Ochrony Pogranicza NKWD. Żołnierze strażnicy podjęli walkę, w wyniku której poległ m.in. jej dowódca. Szczątki Stefana Komara zostały odnalezione w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN wspólnie z żołnierzami

samodzielnego specjalistycznego batalionu Sił Zbrojnych Białorusi w miejscowości Pohost na terenie Białorusi we wrześniu 2017 r.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała wnuczka Pani Iwona Grzywalska.

Franciszek Konior pseud. „Rekin”

Urodził się 30 marca 1926 r. w miejscowości Cięcina w powiecie żywieckim. W latach 1945 – 1946 był żołnierzem zgrupowania Narodowych Sił Zbrojnych pod dowództwem Henryka Flame pseud. „Bartek” działającego na terenie pow. bielskiego, cieszyńskiego, żywieckiego i pszczyńskiego. Został zamordowany w wyniku operacji „Lawina” przeprowadzonej przez organy bezpieczeństwa we wrześniu 1946 r. Szczątki Franciszka Koniora zostały odnalezione w marcu 2016 r. podczas prac prowadzonych przez IPN na terenie Starego Grodkowa w woj. opolskim.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostra Pani Cecylia Białożyłt.

Tadeusz Kowalczyk pseud. „Marek”

Urodził się 20 grudnia 1929 r. w Białymstoku. W 1951 r. wstąpił do podziemnej organizacji antykomunistycznej Krajowy Ośrodek - „Kraj” założonej w 1949 r. przez żołnierza AK Andrzeja Sobotę pseud. „Zenon Tomaszewski”. Należał do komórki katowickiej o krypt. „Kalina”. W czerwcu 1952 r. został aresztowany w Zabrze i skazany na karę śmierci, którą wykonano 13 maja 1953 r. w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Szczątki Tadeusza Kowalczyka zostały odnalezione w maju 2017 r. podczas prac prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostra Pani Janina Bronisława Kozak oraz siostrzeniec Pan Antoni Kozak.

Wanda Krawczyńska pseud. „Kajtek”

Urodziła się 29 sierpnia 1909 r. w Nowym Sączu. Pracowała jako urzędniczka poczty w Krakowie. W okresie okupacji była zaangażowana w działalność konspiracyjną w Białymstoku, wypełniając zadania łączniczki. Zatrzymana przez żandarmerię niemiecką w lipcu 1942 r. w mieszkaniu Zofii Ginter przy ul. Augustowskiej, trafiła do więzienia w Białymstoku, gdzie 5 listopada 1942 r. została rozstrzelana w zbiorowej egzekucji w odwecie za działania polskiego podziemia. Szczątki Wandy Krawczyńskiej zostały odnalezione w maju 2014 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostrzenica Pani Ewa Orosz wraz z wnukiem Wojciechem Tokarskim.

Józef Maślanka pseud. „Borsuk” ur. 6 października 1921 r. w Ciścu w powiecie żywieckim

Karol Maślanka pseud. „Tygrys” ur. 22 października 1923 r. w Ciścu w powiecie żywieckim

Obaj bracia byli w latach 1945 – 1946 żołnierzami zgrupowania Narodowych Sił Zbrojnych pod dowództwem Henryka Flame pseud. „Bartek” działającego na terenie pow. bielskiego, cieszyńskiego, żywieckiego i pszczyńskiego. Zostali zamordowani w wyniku operacji „Lawina” przeprowadzonej przez organy bezpieczeństwa we wrześniu 1946 r. Zniszczone w wyniku eksplozji szczątki jednego z braci Maślanków zostały odnalezione w marcu 2016 r. w wyniku prac prowadzonych przez IPN na terenie Starego Grodkowa w woj. opolskim. Na podstawie badań genetycznych nie można jednakże określić, do którego z braci Maślanków należą zidentyfikowane szczątki.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał Pan Piotr Drobny. Józef i Karol byli braćmi dziadka Pana Piotra.

Stanisław Michowski

Urodził się 5 listopada 1900 r. niedaleko Irkucka. W 1924 r. wstąpił do lotnictwa WP. Po wojnie obronnej przedostał się do Francji, gdzie w marcu 1940 r. objął funkcję dowódcy eskadry w I dywizjonie bombowym w Clermond-Ferrand. Po upadku Francji przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie służył w 305 Dywizjonie Bombowym Ziemi Wielkopolskiej. Wykonał 26 lotów bojowych nad Niemcy, Francję i Włochy. W dowód uznania został odznaczony orderem Virtuti Militari V klasy. W maju 1947 r. powrócił do kraju i rozpoczął służbę w Oddziale II Sztabu Generalnego WP. W 1948 r. awansowany do stopnia podpułkownika, w listopadzie 1951 r. aresztowany i fałszywie oskarżony o spisek w wojsku. Skazany na karę śmierci, którą wykonano 7 sierpnia 1952 r. w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Szczątki Stanisława Michowskiego zostały odnalezione w maju 2017 r. podczas prac prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała wnuczka Pani Dorota Michowska – Gorysz.

Stanisław Mierzwiński pseud. „Michał”

Urodził się 5 stycznia 1922 r. w Warszawie. Po wojnie obronnej 1939 r. zaangażował się w działalność konspiracyjną w Narodowej Organizacji Wojskowej, a następnie AK. W czerwcu 1946 r. przedostał się do Berlina i wstąpił do dywizji gen. Maczka. Od września 1946 r. pełnił także funkcje w strukturach „rządu londyńskiego”. W listopadzie 1947 r. wraz z Janem Kaimem wrócił do kraju by odbudować struktury Stronnictwa Narodowego. Aresztowany 10 grudnia w Poznaniu i skazany na karę śmierci. Wyrok wykonano 18 lutego 1949 r. w więzieniu mokotowskim przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Szczątki Stanisława Mierzwińskiego zostały odnalezione w sierpniu 2012 r. podczas prac prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała Pani Aleksandra Rudnicka.

Lech Karol Neyman pseud. „Butrym” „Domarat”, „Wacław Górnicki”

Urodził się 7 lutego 1908 r. w Poznaniu. W 1932 r. ukończył studia na Wydziale Prawno-Handlowym Uniwersytetu Poznańskiego. Brał udział w wojnie obronnej 1939 r. będąc kilkakrotnie ranny. W okresie okupacji zaangażował się działalność konspiracyjną obozu narodowego wstępując do Grupy „Szańca”. Po utworzeniu NSZ zajmował się m.in. tworzeniem struktur terenowych w Małopolsce, na Śląsku i Pomorzu. Był autorem wielu publikacji konspiracyjnych oraz redaktorem pisma wydawanego przez NSZ „Naród i Wojsko”. Został aresztowany wraz ze Stanisławem Kasznicą, ostatnim komendantem NSZ, 15 lutego 1947 r. i skazany na karę śmierci, którą wykonano 12 maja 1948 r. w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Szczątki Lecha Neymana zostały odnalezione w lipcu 2012 r. przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie. W 2009 r. został pośmiertnie odznaczony przez Prezydenta RP Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał Pan Maciej Neyman.

Bolesław Ogrodnik

Urodził się 10 lutego 1906 r. w Białymstoku. Do wybuchu wojny pełnił służbę jako podoficer w 14 Dywizjonie Artylerii Konnej. Brał udział w Wojnie Obronnej we wrześniu 1939 r. Od sierpnia 1941 r. włączył się w działalność konspiracyjną. 4 listopada 1942 r. został zatrzymany przez Niemców i osadzony w więzieniu w Białymstoku, gdzie następnego dnia rozstrzelano go w zbiorowej egzekucji w odwecie za działania polskiego podziemia. Szczątki Bolesława Ogrodnika zostały odnalezione w maju 2014 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał wnuk Pan Wojciech Ogrodnik.

Michał Pajestka pseud. „Leszczyna”

Urodził się 11 sierpnia 1925 r. w miejscowości Cisiec w powiecie żywieckim. W latach 1945 – 1946 był żołnierzem zgrupowania Narodowych Sił Zbrojnych pod dowództwem Henryka Flame pseud. „Bartek” działającego na terenie pow. bielskiego, cieszyńskiego, żywieckiego i pszczyńskiego. Został zamordowany w wyniku operacji „Lawina” przeprowadzonej przez organy bezpieczeństwa we wrześniu 1946 r. Zniszczone na skutek eksplozji szczątki Michała Pajestki zostały odnalezione w marcu 2016 r. podczas prac prowadzonych przez IPN na terenie Starego Grodkowa w woj. opolskim.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała bratanica Pani Maria Bednarz.

Lech Rajchel pseud. „Wariat”

Urodził się 9 marca 1929 r. we Włocławku. Żołnierz Konspiracyjnego Wojska Polskiego. Po ujawnieniu się służył w Marynarce Wojennej, następnie zatrudnił się na statku rybackim. We wrześniu 1951 r. podczas postoju w Kilonii nie powrócił na pokład i zgłosił się do ośrodka wywiadowczego polskich władz emigracyjnych w Barkhausen. W maju 1952 r. został przetrzycony do Polski z misją wywiadowczą. Został aresztowany w czerwcu 1953 r. podczas ponownej próby przedostania się do Polski i skazany na karę śmierci. Wyrok wykonano 4 marca 1954 r. w więzieniu mokotowskim przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Szczątki Lecha Rajchela zostały odnalezione w październiku 2016 r. w trakcie prac prowadzonych przez IPN w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała siostrzenica Pani Romana Jarońska-Klimas.

Franciszek Rotmański

Urodził się w 1898 r. w Krasnymstawie. Przed wojną był właścicielem zakładów produkujących artykuły chemiczne gospodarstwa domowego. Był także autorem „Księgi

Adresowo-Handlowej miasta Białegostoku na lata 1932-33".
Na przełomie 1942 i 1943 roku został aresztowany przez Niemców i osadzony w więzieniu w Białymstoku, gdzie zmarł wiosną 1943 r. na tyfus. Jego szczątki zostały ekshumowane we wrześniu 2015 r. w trakcie prac realizowanych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

W mieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała córka Pani Halina Rotmańska-Kalińska.

Stanisław Samiec pseud. „Pasek”

Urodził się 14 marca 1925 r. w Łykoszynie w powiecie tomaszowskim. W okresie okupacji należał do AK. Był współpracownikiem oddziału AK-WiN Jana Leonowicza „Burty”, do którego dołączył jesienią 1946 r., zagrożony aresztowaniem. W czasie amnestii 1947 r. nie ujawnił się. Po śmierci „Burty” służył w oddziale Jana Turzynieckiego „Mogiłki”, dowodząc jednym z patroli. 30 września 1952 r. został otoczony ze swoim pododdziałem przez grupę operacyjną UB-KBW. Sparaliżowany w wyniku postrzału został przewieziony do siedziby PUBP w Tomaszowie Lubelskim, a następnie na oddział szpitalny więzienia na Zamku w Lublinie, gdzie leczony wyłącznie ambulatoryjnie zmarł w wyniku odniesionych ran 18 października 1952 r. Szczątki Stanisława Samca zostały odnalezione w listopadzie 2017 r. w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrał brat Pan Henryk Samelski.

Franciszek Sinica

Urodził się 17 września 1902 r. na Łotwie. Przed wojną był urzędnikiem kolejowym oraz zaangażował się w działalność harcerską. W okresie okupacji należał do Harcerskiej Organizacji Niepodległościowo-Wojskowej, Szarych Szeregów oraz ZWZ-AK. 22 października 1942 r. został aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu w

Białymstoku, gdzie 5 listopada 1942 r. rozstrzelano go w zbiorowej egzekucji w odwecie za działania polskiego podziemia. Szczątki Franciszka Sinicy zostały odnalezione w maju 2014 r. w trakcie prac ekshumacyjnych realizowanych przez IPN na terenie Aresztu w Białymstoku.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała synowa Pani Danuta Sinica.

Stefania Zarzycka

Urodziła się 3 lutego 1919 r. w Janówku Czernikowskim w powiecie opatowskim. Wraz z mężem należała do najbardziej zaufanych współpracowników Zdzisława Brońskiego „Uskoka”. W ich zabudowaniach wielokrotnie kwaterowali partyzanci, w tym m.in. mjr Hieronim Dekutowski pseud. „Zapora”. W nocy z 2 na 3 kwietnia 1949 r. gospodarstwo otoczyła grupa operacyjna UB-MO-KBW. Przebywający tam Zdzisław Broński „Uskok”, Stanisław Kuchciewicz „Wiktor” i Edward Taraszkiewicz „Żelazny” zdołali uciec, jednak gospodarzy aresztowano. Stefania była w ósmym miesiącu ciąży. Osadzona w więzieniu na Zamku w Lublinie przeszła ciężkie śledztwo. 29 maja 1949 r. na oddziale szpitalnym więzienia urodziła córkę Magdalенę. Zmarła półtorej godziny po porodzie. Szczątki Stefanii Zarzyckiej zostały odnalezione w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN w październiku 2017 r. na Cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie.

W imieniu rodziny notę identyfikacyjną odebrała córka Pani Magdalena Zarzycka-Redwan oraz syn Pan Henryk Zarzycki.

Edward Bukowski
1923 - 1954

Ignacy
Długołęcki
1928-1949

Zofia Ginter
1907 - 1942

Długolecki Ignacy

Ginter Zofia

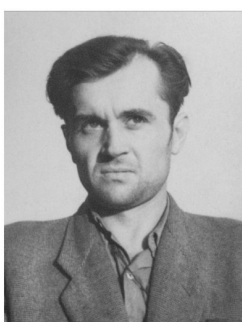
Zygmunt Góralski
1930 - 1953

Stanisława Gwoździej
1916 - 1942

Bronisław Klimczak
1913 - 1950

Jan Kmiólek
1919 - 1952

Stefan
Komar
1904-1939

Franciszek Konior
1926 - 1946

Tadeusz Kowalczyk
1929 - 1953

Wanda Krawczyńska
1909 - 1942

Karol Maślanka   Józef Maślanka
1923-1946   1921-1946

Stanisław Michowski
1900 - 1952

Stanisław Mierzwiński
1922 - 1949

Lech Neyman
1908 - 1948

Michowski
Stanisław

Mierziński
Stanisław

Neyman Lech

Bolesław Ogrodnik
1906 - 1942

Michał Pajestka
1925 - 1946

Lech Rajchel
1929 - 1954

Ogrodnik Bolesław

Pajestka Michał

Rajchel Lech

Franciszek Rotmański
1898 - 1943

Stanisław Samiec
1925 - 1952

Franciszek
Sinica
1902-1942

Rotmański
Franciszek

Samiec Stanisław

Sinica Franciszek

Stefania Zarzycka
1919 - 1949

Zarzycka Stefania

Rok 2011
Rok 2012
Rok 2013
Rok 2014
Rok 2015
Rok 2016
Rok 2017
Rok 2018
Rok 2019
Rok 2020
Rok 2021
Rok 2022